

BIM Atzeneta del Maestrat

Època XI N° 8 - octubre/desembre 2018

La AODL informa

A Atzeneta cal saber

Els nostres esportistes

Fira i Kintos 2018

Gent d'ací

Ens conten des del Col.legi

Medi Ambient

Des de la UJI

Atzeneta Antiga

Les associacions parlen

Col.laboracions

El temps i la Meteo a Atzeneta

S'ACTIVA EL CENTRE DE DIA

481 ANYS DE LA FIRA D'ATZENETA

Arcadi Vidal

Agenda

HORARIS

AJUNTAMENT

De dilluns a divendres de 9 h a 14 h.
Dissabte de 9h a 13 h.

www.atzenetadelmaestrat.es

Facebook: Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat

ESCOMBRERIES

A partir de les 20 h.

RECOLLIDA D'OBJECTES VOLUMINOSOS

El quart dimecres de cada mes.

CEMENTERI

Tots els diumenges (hivern de 15 h a 17 h i estiu de 16 h a 18 h).

ALTRES SERVEIS A L'AJUNTAMENT

TREBALLADORA SOCIAL I PSICÒLOGA

Dilluns i dijous de 10'30 h a 14 h al CSP.

ARQUITECTA MUNICIPAL

Dimarts de 10 h a 14 h a l'ajuntament.

VETERINARI

Dimecres de 10 h a 11 h a l'ajuntament.

NOTARI

Dijous cada 15 dies a l'ajuntament.

DEPENDÈNCIA

A partir de les 10 h, els dies prefixats, al CSP.

TELÈFONS D'INTERÉS

AJUNTAMENT

964 37 00 18

CENTRE SOCIAL

POLIVALENT (CSP)

964 37 09 19

CENTRE DE SALUT

964 37 05 43

GUÀRDIES

698 614 472

FARMÀCIA

964 37 00 54

COL·LEGI PÚBLIC

964 73 82 50

BANKIA

964 37 00 53

BBVA

629 005 298

BANTIERRA

964 37 01 64

GUÀRDIA CIVIL

964 37 00 63
062

CASA ABADIA

964 37 03 36

EXTENSIÓ AGRÀRIA

964 39 96 90

AUTOS HICID

964 20 01 22

EMERGÈNCIES

112

INFORMACIÓ

012

HOSPITAL GENERAL

964 72 65 00

HOSPITAL PROVINCIAL

964 72 50 00

HORARI D'AUTOBUSOS

ATZENETA-L'ALCORA-CASTELLÓ

ATZENETA

Eixida 6'30 h

L'ALCORA

Arribada 7'30 h
Eixida 7'35 h

CASTELLÓ

Arribada 8'00 h
Eixida 18'00 h

ATZENETA

Arribada 19'30 h

VISTABELLA-ATZENETA-CASTELLÓ

VISTABELLA

Eixida 6'00 h

ATZENETA

Arribada 6'50 h
Eixida 7'00 h

CASTELLÓ

Arribada 8'30 h
Eixida 15'30 h

ATZENETA

Arribada 16'50 h
Eixida 17'00 h

VISTABELLA

Arribada 18'00 h

Edició: Ajuntament d'Atzeneta

Coordinació: www.teescribologuequieras.com

Impressió: Paperam Impressions

Disseny: Juan Gil

La gent que fem aquest BIM volem que estiga obert al major nombre d'opinions. Tot aquell que vulga col·laborar, de qualsevol manera, ens ho pot fer arribar a l'ajuntament o a l'adreça electrònica bimatzeneta@gmail.com.

Col·laboracions, incloses les fotogràfiques, d'aquest número:

Associació d'ames de casa (Tere Vayá), Jaime Casanova, Melchor Rovira, Carmen Rovira Monfort, Paco Esteller, Pilar Ferreres, Miguel Ángel Moliner, Ricardo Badenes Bertrán, Paco Usó, Leonardo Gil, Xavi Pallarés, Carla Gil Ernesto, Miriam Vidal Marín, Arturo Monfort Molés, Paula Fernández Monfort, Nacho Gimeno Gil, Arcadio Vidal, Aarón Agut, Diego Marín, Félix Ángel Roche, Eli-seu Bellés Martí, Jordi Monferrer, Marc Torner.

Els cicles que no cessen

2019. Felicita't si llegeixes aquestes línies perquè significarà que no solament estàs viu, sinó lúcid per a fer-ho. I potser aquests dos estats constitueixen l'essència de l'ésser humà: viu i lúcid.

Ha circulat un any més aquell mite del Nadal que el capitalisme ha reciclat a consumisme i l'Església a pau i amor, efímers, però eficaços en aquests dies que alguns avorreixen i uns altres estimen de més.

El Nadal a Atzeneta presenta semblants tics que en la resta de la geografia espanyola, però la riquesa associativa de la localitat i l'esforç municipal a programar activitats que complementen el significat de les dates, la doten d'un afegit de confort espiritual que convida a prolongar-la. Només que gener arriba sempre amb la rutina davall dels tres quilos de més i encara que els dies comencen a estirar-se en llum, encara resta el més gruixut de l'hivern.

Ha sigut el 2018 any de béns en l'atmosfèric perquè a pesar que la pluja mai plou satisfactòria per a tots, l'abundància del líquid ha permès recuperar aqüífers, drenar llits secs i assaonar la terra fins a la medulla de les arrels d'arbres, arbustos i la resta de plantes de menor alçada. En el moment d'escriure aquest succedani d'editorial encara no ha nevat, i encara que la neu no és un element consubstancial a l'orografia d'Atzeneta, no és infreqüent i pot ser que l'excitació de veure reblit de blanc el poble d'un, encara es done en el que queda d'hivern.

Neu o no, el territori fa olor bonic en aquesta vall. Advé 2019 amb un cicle electoral municipal davall del calendari. Cada quadrienni els ciutadans renoven la seua confiança en els seus representants actuals si els mateixos decideixen tornar a presentar-se o li la concedeixen a una altra candidatura. Els condicions per a la renovació o el canvi no solament estan subjectes al quefer de les autoritats municipals dels últims quatre anys, sinó que entren en joc altres variables propagandístiques d'escalas administratives superiors i de les estratègies partidistes. Cada elecció té una complexitat que sembla major que l'anterior, i aqueixos llimbs d'ingerències, d'intrusisme, de supramunicipalització de les eleccions municipals frustra tant a ciutadans com a candidats.

No és temps, ni menys tribuna, d'aventurar escenaris,

llestes, runrunes o pronòstics. Sens dubte, la gestió dels municipis modestos de padró com Atzeneta s'infereix com la més descontaminada de la toxicitat de la gran política i malgrat la ideologia d'uns o d'uns altres, subjau l'amor als colors del terror per damunt de les sigles, de l'escenificació, de la hipocresia de tants mantres que els partits enarboren per a captar voluntats febles, mal·leables a força de proclames, de repeticions, de protagonismes mediàtics hiperbòlics.

Succeirà l'electoral al maig; resta encara un número intermedi del BIM fins hui i una collita d'ametles per la qual resar per a la seua salvació, cadascun als seus déus de capçalera, residisquen en la Bíblia o en els bars. I resten les fites cícliques de cada any que van conformant la idiosincràsia de gentes i llocs. Sants, romiatges i mones acudiran preelectorals a la seua cita anual per a fer d'Atzeneta aqueix lloc confortable per a viure, a cavall del mar i les muntanyes mitjanes. Aqueix lloc que malgrat els esforços mancomunats d'administracions i nadius va perdent demografia, suaument cada any perquè la piràmide poblacional és inestable per la base, on els natalicis escassegen; i també inestable per les altures on la vida no permet, de moment, als ancians una altra eixida que la mort. Benvingut 2019. Confiem que l'apocalipsi es retarde un any més. Fet i fet no solament els nostres avis van veure ploure abundant; nosaltres ho hem tornat a veure durant el ja extint 2018, malgrat els endevins que cada any s'esforcen a insuflar-nos catàstrofes per vindre. Facen vida, senyors i senyores, no hi ha un desig millor.

 L'AODL informa

Presentació Estratègia Provincial al Centre CEDES

El passat dia 5 de desembre va tenir lloc al CEDES de Vall d'Alba, com cada any, una reunió de zona per cada centre CEDES dispersos per la província de Castelló, per a donar a conèixer l'Estratègia Provincial per al Foment de l'Ocupació, d'Emprendiment i Promoció Econòmica per al 2018/2019 on es van donar a conèixer actuacions destinades al foment de l'ocupació i promoció empresarial. Cal dir que hi ha un total de 126 entitats adherides a aquesta estratègia.

En aquest encontre, vam poder comptar amb la presència del Diputat del Servei de promoció Econòmica En Salvador Aguilera, que va poder recollir les necessitats formatives dels municipis.

També ens van informar que la Diputació publicarà una convocatòria de subvencions destinades a pagar els desplaçaments de les persones aturades que participen en les accions formatives recollides dins l'Estratègia Provincial que s'imparteixen al Centres CEDES.

Per part del nostre Ajuntament, s'estan realitzant els tràmits per a demanar diversos tipus de formació de cara a l'any 2019.

L'AODL

Pilar Ferreres Garcia

A Atzeneta cal saber

II campanya "compra al poble"

L' Ajuntament d' Atzeneta del Maestrat, amb la col.laboració dels comerços locals, ha posat en marxa la II edició de la campanya Compra al poble, per tal de fomentar les compres d' estes dates nadalenques als establiments de la nostra localitat. L'èxit de l'iniciativa ha aconseguit millorar les xifres de la primera edició. La responsabilitat de la conservació dels pobles començe per els seus veïns.

Escoleta de Nadal

Durant les dates nadalenques s'ha desenvolupat un any més l'escoleta de Nadal.

Amb la iniciativa s'ha pretès dinamitzar les vacances escolars dels més xicotets i aportar un afegit lúdic a aquestes dates. La forqueta d'edat dels xiquets s'iniciava en els dos anys, sempre que estigueren escolaritzats.

L'acolliment, com en anys anteriors, ha resultat més que satisfactòria i les activitats desplegades pels monitors han oferit somriures i riures.

Restauració del camí del bosquet

La Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana ha concedit una subvenció de 10.000 euros per a restaurar el camí del Bosquet del mas Propet, on la pedra en sec és la protagonista.

La pedra en sec declarada patrimoni de la humanitat per la Unesco

A finals de novembre la tècnica constructiva de la pedra en sec ha estat declarada Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO. A molts municipis de l'interior provincial hi ha un impressionant legat arquitectònic, amb tot un ventall de construccions que alguns estudiosos afirmen que sols en el nord i interior de les comarques de Castelló hi haurien entre 15.000 i 20.000 casetes de pedra en sec. A Atzeneta també hi han nombroses manifestacions de construcció de pedra en sec: parets, marges, murs, basses, sènies, pous, saltadors, molins, etc.. Aquestes construccions, típiques de l'Alt Maestrat, organitzen l'espai amb bancals, fites, passos, etc. Destaquen sobretot, com a construccions de pedra seca, desenes d'antics caserius dis-

seminats per tot el terme, mostra de la dispersió de la població dels segles passats.

Atzeneta s'adhereix a la xarxa de Tourist info de la Generalitat

El Consell de la Generalitat ha autoritzat la subscripció del conveni de col·laboració entre Turisme Comunitat Valenciana i l'Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat per a la implantació i desenvolupament del programa Tourist Info, a través de l'adequació i posada en funcionament de l'oficina Tourist Info de la localitat.

Cal ressaltar que l'oficina Tourist Info Atzeneta del Maestrat quedarà integrada a la Xarxa Tourist Info de la Generalitat i prestarà servei d'informació i acollida al turista tant del municipi, així com del conjunt de destinacions, recursos i productes turístics de la Comunitat Valenciana.

Així, Turisme Comunitat Valenciana col·laborarà amb l'ajuntament d'Atzeneta del Maestrat amb la quantitat màxima de 7.000 euros per a la decoració íntegra de l'oficina pel que fa a imatge, retolació, cartelleria, suports de material informatiu, material de promoció i infraestructura informàtica. Per la seva banda, l'Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat, a l'integrar-se en la Xarxa Tourist Info, es compromet a disposar d'unes instal·lacions que reuneixin les condicions necessàries per a l'adequat funcionament del servei, així com a aportar el personal informador turístic per a la prestació del servei d'informació al turista; ia participar en els objectius de qualitat de la Xarxa Tourist Info, així com en els seus sistemes de recollida i intercanvi d'informació estadística, estudis o avaluació del servei.

Atzeneta es volca am la recollida d'aliments

Un any més, i ja van quatre, la recollida d'aliments per a finalitats benèfiques va resultar ser tot un èxit. Fixada per al 15 de desembre i en dos punts del municipi, la plaça Major i l'av. San Isidre, la crida va ser corresposta per la solidaritat dels atzenetins. Els productes seran destinats al banc d'aliments provincial que al seu torn els distribuirà entre les ONG que gestionen les necessitats bàsiques dels col·lectius més desfavorits.

Bomberos a Atzeneta

Amb motiu de la setmana de la prevenció d'incendis a la província de Castelló, els efectius del Consorci Provincial de Bombers de Castelló van recórrer la província a la fi de novembre ensenyant en els col·les com previndre incendis.

Un dels triats va ser el CEIP El Castell d'Atzeneta, on els alumnes van atendre les explicacions dels bombers docents i van participar en les pràctiques i simulacres per a començar a familiaritzar-se amb les potencials situacions de risc d'incendi i altres emergències.

Mar Bastard, campiona autonòmica de caça menor amb gos

La nostra veïna i jove caçadora, Mar Bastard Barberà, se va proclamar campiona autonòmica de caça menor amb gos, al campionat celebrat a Tibi (Alacant), a primers de novembre.

Subvenció a l'ús de la nostra llengua

La Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport ha col·laborat amb la Comissió de Festes d'Atzeneta del Maestrat amb la concessió de la subvenció a associacions sense finalitat lucrativa que realitzen projectes singulars de foment del multilingüisme en l'àmbit social, amb una quantitat de 1.931,56€.

Aquesta ajuda subvenciona cartells i el llibre de les festes patronals de l'any 2018.

Presentació llibre De Juanma Velasco a la Cooperativa

Despoblación de una provincia con mar. Castellón, territorio reversible". Aquesta és la darrera obra del escriptor atzenetí, Juanma Velasco. La va presentar a Atzeneta el dia 30 de novembre. L'acte va estar promogut per la Cooperativa d'Atzeneta. Eladi Guerola, en la seua condició de director de l'entitat i Santiago Agustina en qualitat d'alcalde, van recolcar a l'autor.

L'obra convida a abandonar la visió llàstima i nostàlgica dels pobles i a passar a l'acció per revertir una situació que afecta bona part del nostre territori..."

Aquestes paraules servien per a la presentació del llibre de l'escriptor Juanma Velasco a la societat castellonenca. Un relat que pretén mostrar la realitat sobre la situació que viuen molts dels pobles d'aquesta província, invita a la reflexió i ens enco-

ratja a buscar eines per a canviar aquesta tendència, amb una finalitat clara: la lluita contra la despoblació i evitar la desaparició dels nostres pobles. La presentació va estar presidida desde el primer moment per una dinàmica de diàleg i tant l'assistència com la participació va estar molt concorreguda.

Millores a la ludoteca

L' Associació de Mares d' Atzeneta , en col.laboració amb l'Ajuntament, han realitzat algunes millores a les instal·lacions de la ludoteca.

Lliurament de premis de la Lliga Castelló-Nord

Divendres 28 d'octubre va tindre lloc al saló d'actes de la Diputació de Castelló, el lliurament de premis de la Lliga de Curses de Muntanya Castelló Nord. El nostre poble ha comptat amb una nodrida representació entre els guardonats, destacant Àlex Marín Fabra, guanyador absolut de la present edició. Els dos germans Marín Diego i César, han quedat en la quarta i la quinta posició respectivament, obtenint el major de la saga el guardó de guanyador absolut de la categoria de veterans (>40 anys). Jordi Carratala Isierte, també del CM At-Zenet, va obtenir el primer lloc en la categoria de cadets masculí.

Llocs destacats van ocupar en la general femenina absoluta dos membres de l'equip local: Belén Agut, 5ª classificada i Teresa Badenes, 11ª (3º igualment en veteranes)

A la subcategoria màster masculí, Miguel Llop va estar el 15º classificat.

Pel que fa a la classificació per equips, el CM At-Zenet ha obtingut el 3º lloc.

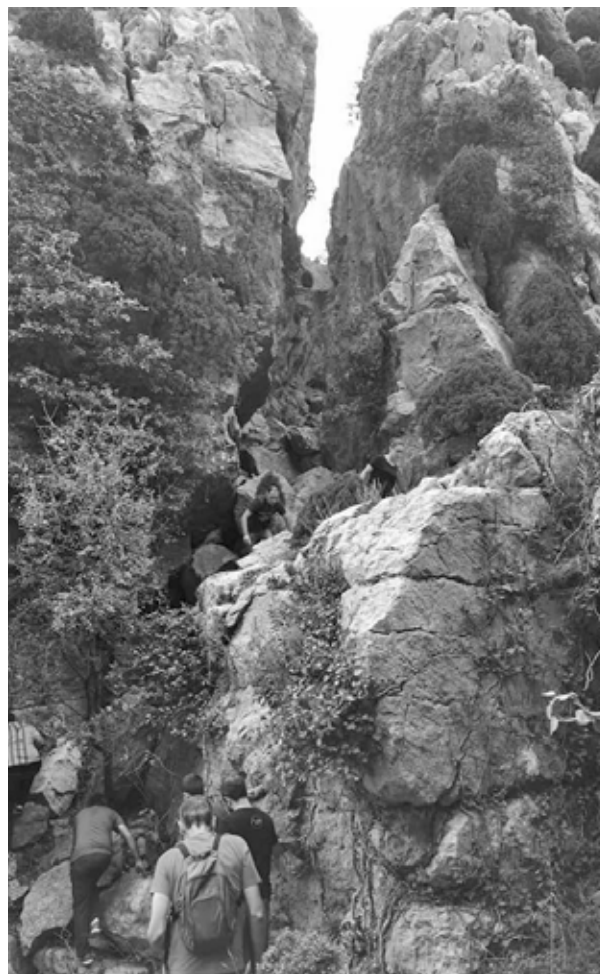
Èxit sense precedents del trail atzenetí que l'any que ve aspira a millorar els seus registres de 2018.

Visita als jaciments íbers

Disabte 13 d'octubre es va poder gaudir d'una interessant passejada pel nostre terme, amb dos acompanyants d'excepció, el professor Ferran Arasa, expert en cultura íbera, i Pepe Viciano, experimentat excursionista, investigador i amant de les terres de Penyalgosa.

Tots dos van apropar als assistents la recreació del món íber al nostre poble. L'espectacular paisatge no va ser l'únic resenyable de la jornada, perquè a més es van trobar sílex del neolític i ceràmica del bronze. Fa més de 4.000 anys que els nostres avantpassats ja caçaven pel terme. Recentment l'Ajuntament ha netejat una senda que facilita l'arribada a aquest paratge.

III Jornades de la Memòria Històrica d'Atzeneta del Maestrat

Els dies 18, 19 i 20 d'octubre es van celebrar les III Jornades de la Memòria Històrica d'Atzeneta del Maestrat amb exposicions, itineraris de memòria per la localitat, la projecció de pel·lícules i la jornada del dissabte per la vesprada dedicada a conferències.

En aquesta jornada van intervindre les investigadores Carme Agulló i Eva Alcón amb xerrades al voltant de la dona a la República i l'educació i Teresa Armengot pel GRMHC, amb una intervenció sobre la repressió de les dones durant el franquisme. La jornada va finalitzar amb la presentació del llibre "Maquis i masovers: entre la resistència, la supervivència i el terror" de Raül González Devís, membre també del GRMHC.

El Club Ciclista At-Zenet es va sumar als actes i va organitzar una ruta BTT d'uns 20 km per visitar les diferents trinxeres restaurades aquests últims anys.

Pel que fa a les pel·lícules, cal ressenyar que amb una afluència de públic nombrosa es va projectar el diumenge 21 i a la Casa de la Cultura el documental "Experiment Stuka", que recull la història i la intrahistòria dels bombardejos dels nazis a quatre poblacions del Maestrat (Vilar de Canes, Benassal, Ares i Albocàsser) a la Guerra Civil.

El centre de dia es posa en marxa

El diumenge 25 de novembre es va publicar al Butlletí Oficial de la Unió Europea la licitació del centre de dia que la Conselleria d' Igualtat i Polítiques Inclusives té previst posar en funcionament en breu a Atzeneta del Maestrat.

La seua obertura, reclamada per la Corporació Municipal des de l'inici de la legislatura, ha vist finalment la llum.

El Centre comptarà amb 30 places gratuïtes i estarà obert de dilluns a divendres de 8 del matí a 8 de la vesprada.

Cal resenyar les gestions i l'interès, des del primer moment, de la Directora Territorial de la esmentada Conselleria, Carmen Fenollosa i del secretari autonòmic, Alberto Ibáñez, que han col·laborat activament per a tirar endavant el projecte.

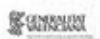
La Generalitat Valenciana ha licitat el contracte de gestió de les instal·lacions per un import superior als 1'5 milions d'euros, corresponents a la prestació del servei des de 2019 a 2022.

La inversió suposarà la creació almenys de 14 llocs de treball que es cobriran, preferentment, amb població local.

Podran beneficiar-se dels seus serveis els veïns del municipi i els de un entorn de 15 quilòmetres. El centre comptarà a més amb servei de transport d'usuaris.

Amb l'engegada del centre s'aconsegueix un doble objectiu d'atendre als majors de la localitat i procurar una sèrie de llocs de treball estables per a fixar població.

SECRETARIA DE SERVICIOS SOCIALES
E INSTITUCIONES DE SERVICIOS SOCIALES
CASA ADULTOS Y JUVENES Y PUNTOS DE
CONTACTO DE SERVICIOS SOCIALES
12/10/2018, 10:00

MEMORIA PROPUESTA PARA LA CONTRATACIÓN DEL SERVICIO DE GESTIÓN INTEGRAL DEL CENTRO DE DÍA DE ATZENETA

El Decreto 14/2018, de 23 de febrero, del Consell, por el que se aprueba el Reglamento Orgánico y Funcional de la Vicepresidencia y Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas, en su artículo 1, dispone que es el máximo órgano encargado de la dirección y ejecución de la política del Consell en materia de políticas de prestación social, servicios sociales, dependencia, personas con diversidad funcional, familias, mayores, menores, adopciones, juventud, mujeres, igualdad, migraciones y voluntariado social.

El artículo 8 del mismo Decreto preceptúa que la Dirección General de Servicios Sociales y Personas en Situación de Dependencia, es el centro directivo dependiente de la Secretaría Autonómica de Servicios Sociales y Autonomía Personal, al que corresponden las funciones en materia de política de servicios sociales, de formación y de calidad de vida; la propuesta, programación y ejecución de las políticas generales en materia de atención a las personas en situación de dependencia y la participación activa de las personas mayores en la sociedad.

Estando prevista la realización de la contratación del Servicio de Gestión Integral del centro de día de Atzeneta se propone la contratación por procedimiento abierto.

AL DEFINICIÓN Y OBJETO DEL CONTRATO. JUSTIFICACIÓN DE LA NECESIDAD

El objeto del presente contrato es el servicio de gestión integral del Centro de Día de Atzeneta, con una capacidad de 30 plazas, de acuerdo con las especificaciones del pliego de prescripciones técnicas y cumpliendo las condiciones especiales de ejecución de carácter social exigidas en el Anexo I de Características, con el objetivo de satisfacer determinados fines de interés general como la estabilidad de la ocupación, la igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres y la integración social de los colectivos más desfavorecidos.

Dicho servicio de gestión integral, consistirá en una atención directa e indirecta de todos aquellos factores que intervienen en la atención integral de los usuarios del centro y cuyo fin último es elevar su calidad de vida, tal y como se especifica en el pliego de prescripciones técnicas.

Cabe destacar que asistimos a un incremento progresivo de la población mayor, como consecuencia de cambios demográficos y sociales, así como a un marcado proceso de envejecimiento dentro de este sector poblacional. Esta nueva situación no puede suponer una disminución de la calidad en la prestación de servicios asistenciales especializados para los colectivos más desprotegidos y que requieren de una atención inaplazable, debiendo la Administración disponer de los recursos suficientes para atender la constante expansión de las necesidades e incluso mejorar los servicios prestados.

Asimismo, debe tenerse en cuenta el nuevo marco de derechos subjetivos que recoge la Ley 39/2006, de 14 de diciembre, para los ciudadanos reconocidos como dependientes.

Es por ello, que dentro de este nuevo marco normativo, resulta necesaria la realización del servicio de gestión integral del centro de día para personas mayores dependientes de Atzeneta, y dada la insuficiencia y la conveniencia de no ampliar los medios materiales y personales de la Vicepresidencia y Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas, se propone el inicio de la tramitación del expediente de contratación del servicio citado.

PDF GENERATED BY BIM Atzeneta del Maestrat

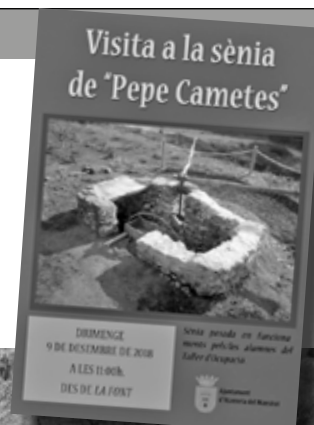

Visita a la sènia de Pepe "Cametes"

L'Ajuntament va programar el diumenge 9 de desembre una visita guiada a la sènia de Pepe Cametes, un personatge popular que va fer de la seua senia una fisolofia de vida.

A través dels alumnes del Taller d'Ocupació, la sènia ha sigut retornada als seus orígens i encara que el territori no recupere la productivitat hortofrutícola dels seus millors anys, servirà per a il·lustrar altres formes de vida que han anat morint amb el progrés.

La senia farà les vegades de bé d'interès local i formarà part de l'oferta turística municipal. La burreta Paloma, propietat de Jaume Agustina, va mostrar la seua docilitat i el seu domini mecànic del rodar.

Restauració de la murada de la costereta

Les brigades municipals han realitzat unes obres de restauració de la murada de la Costereta, al carrer del Ravalet.

Masterclass solidària

La vesprada del 22 de desembre es va poder gaudir d'una masterclass de fitness, impartida, desinteressadament, per Belén Agut, on els participants van contribuir amb 5 euros que aniran destinats a l'ONG "El sueño de Ricardo".

La nombrosa participació va fer possible que es recaptaren 255 euros. La mateixa quantitat va ser aportada per l'Ajuntament d'Atzeneta. Eixos 510 euros se sumaran a les aportacions particulars que s'han canalitzat a través de l'oficina de turisme.

Arranca un nou taller d'ocupació

El 27 de desembre els nous alumnes del taller d'ocupació van iniciar la seua etapa formativa que durarà tot un any.

Esta iniciativa està sufragada per la Conselleria d'Economia, Sectors Productius, Comerç i Treball de la Generalitat Valenciana i el nostre Ajuntament, amb una inversió de 199.830 euros.

ATZENETA CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

**Objectiu
Violeta**

ATZENETA DEL MAESTRAT
CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

***Diumenge,
25 de novembre
de 2018
a les 11:00 h.
a La Font***

***Acte contra
la violència
de gènere***

*Penjada de globus
per a recordar les
víctimes del darrer any*

25N - DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

EL CASAL POPULAR I LA PEDAGOGIA CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE.

Dintre dels actes per commemorar el dia contra la violència de gènere organitzats al Casal, el dissabte 1 de desembre va tindre lloc un taller de detecció de micromasclismes a càrrec de XarxaJove Castelló Nord. En ell, els i les joves d'ESO a Batxillerat van aprendre a reconèixer, d'una forma amena i participativa, diferents actituds sexistes i discriminatòries que poden encontrar-se en el dia a dia, ja siga en els elements culturals que consumeixen o en les seves relacions personals.

DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES

L'ajuntament va realitzar el 25 de novembre, un emotiu acte per a recordar les víctimes de la violència de gènere, amb la penjada de 47 globus amb el seu nom i la lectura d'un manifest.

EL 25 DE NOVEMBRE, A LA UNITAT DE RESPIR

Les usuàries i els usuaris de la nostra Unitat de Respir van commemorar també el Dia internacional per l'eliminació de la violència contra les dones.

Els nostres esportistes

Jordi Monferrer Marín

Iniciem secció. Pretenem donar visibilitat als nostres esportistes locals més enllà dels seus cercles. En manera test. Per fortuna, hi ha molt on escollir. Sense més preàmbuls. Ens ho explica ell:

NOM: JORDI MONFERRER MARÍN.

EDAT: 19 anys

ESPORT: Atletisme.

DISCIPLINA: Trail/Curses de muntanya.

EQUIP: C.M.At-zenet en la FEDME i C.D.Metaesport en la RFEA.

ANY D'INICIACIÓ:

L'inici ha sigut progressiu: primer el Castell, després la cursa "curta" i no-competitiva de la Neve-ra i ja en 2015, quan es va crear el circuit amb categories inferiors de la Lliga Castelló Nord, vaig començar a entrenar més seriosament.

MOTIU DE LA INICIACIÓ:

Sempre he sigut un amant de la muntanya, però fins 2015 en molt menor mesura perquè jugava a futbol. Els motius, o millor dit, els culpables (que en són molts) són, en primer lloc els meus pares que des de ben xicotet m'han portat per la muntanya. Després el meu oncle Juanma, que em va regalar un llibre "Correr o morir" d'un tal

Kilian Jornet i que em va introduir a aquest esport.. I Diego, en aquella MIM del 2014, on va fer 2n, poder seguir-lo i sentir el que vaig sentir quan passava per cada control, des de fora, va ser el que em va fer adonar-me'n que aquest era el meu esport i que volia experimentar en primera persona allò que ell va viure.

FACILITATS FAMILIARS:

Com bé he dit abans, són ells els gran culpables... En un esport tan minoritari amb tants pocs practicants, sobretot d'edats similars a la meua, és una sort tenir tant pares, oncles, cosins amb aquesta afició; així tot ha sigut molt més fàcil.

HORES D'ENTRENAMENT SETMANAL:

Depèn de l'època de la temporada i de si hi ha curses eixa setmana, però normalment entrene 6 dies a la setmana i al voltant de 8 hores per setmana.

HÀBITS DE VIDA: Com he dit abans, eixir a córrer per desconectar, escoltar música, fer ambdues coses alhora, eixir amb els amics...

MILLORS MARQUES: En muntanya, cada cursa és diferent i no es pot comparar. L'única marca que puc dir-te és la de la cursa del poble, el Castell, d'aquest darrer estiu de 28 minuts i 55 segons.

TÍTOLS:

-Campió d'Espanya Sub-20 de Trail de la RFEA en 2018

-Campió autonòmic júnior de curses per Muntanya de la Femecv en 2018.

ALTRES GUARDONS: -4t júnior de la general de la Copa d'Espanya de la FEDME en 2018.

VALORS QUE ET PROCURA L'ESPORT:

Podria destacar el compromís, la perseverança, l'esforç... Però n'hi ha molts i més importants que aquests, sobretot en el "meu" esport, on abans que rivals, som amics, i si algú es fa mal, ens ajudem. On al acabar cada cursa és una festa i no hi ha cap mala cara; tothom és igual, independentment el sexe, el color... Tots tenen el mateix premi. I també m'ha ajudat a conèixer-me més, conèixer els meus límits, les meues habilitats, el cal millorar...

DARRERA COMPETICIÓ: El Castell. Després de l'agost vaig fer un breu descans i des d'aleshores estic preparant la pròxima temporada que començarà la segona setmana de gener, amb la

Lliga Valenciana, que servirà de classificatori per a la selecció valenciana que anirà a la Copa.

REPTES DE FUTUR:

Primer de tot, seguir disfrutant com fins ara, després, seguir aprenent i millorant. En quant a curses enguany, vull classificar-me per a la Copa d'Espanya i el Campionat d'Espanya i centrar els esforços en aquests dos objectius i en el Campionat Autonòmic.

FINS A QUAN?:

Mentre continue disfrutant com fins ara, fins sempre. Per mi és un estil de vida, suposa un esforç major descansar que posar-me les sabates i eixir a entrenar: necessite descarregar l'energia diària i desemboirar-me.

ALGUNA COSA PERSONAL:

Només puc agrair-vos per pensar en mi i per deixar-me encetar aquesta nova secció. Ha estat un plaer!

Carles I i la Fira d'Atzeneta

Les fires no deixen de ser prerrogatives que els reis concedien als pobles fidels. La d'Atzeneta del Maestrat va ser una gràcia de Carlos I en 1537, otorgada en les Corts de Montsó.

Amb total seguretat ni la petició ni la concessió van passar per les mans d'un rei austríac que no és va preocupar d'Espanya més que de Flandes i menys que del seu imperi Germànic. Un rei que no va acabar de parlar el castellà amb correcció i que quan més proper es va sentir amb aquella suma de corones castellanques i aragoneses va ser a Yuste, en el seu retir per a morir, apartat de la governança.

Fóra com fóra, el cas és que Atzeneta va obtenir el seu propòsit d'albergar una fira i l'edició de 2018 ha constituït la 481, més longeva que qualsevol dels arbres del terme municipal i tan consolidada en la història i en l'imaginari local com la Roca del Sol, com la Rambla o qualsevol dels accidents geogràfics del municipi ho estan en la geologia.

La nostra no és una fira descollant per una fita excel·lent, però sí ha sabut conservar el sentit tradicional del sostenible. Els ritus reiterant-se, aqueix ambient consuetudinari, aqueix retrobar-se amb els de sempre i el de sempre, encara que millorat, augmentat, però recognoscible. La nostra és una fira d'un sol dia, una d'aqueixes que gaudeix de la intensitat que es concentra en flascons xicotets, de les quals la gent passeja i torna a passejar pels carrers que concentren les paredetes, gents que se saluden i es detenen i conversen sobre el d'ahir i sobre el de demà.

Una fira confortable que subjecta al nadiu i atrau al foraster, una fira ritual, reconfortant en l'emotiu per a qui no resideix ací, però d'ací se sent i ho proclama. Una d'aqueixes fires que susciten la inclinació a les arrels, que extrauen l'entranable, que reforça l'interior i que ha aconseguit fer de la tradició, modernitat.

La Despertà i rosari de la Aurora, quan encara es nit; la processó del farolet, a les 7:00, quan comencé a trencar el dia, amb no massa fred aquest any, la pròpia fira, amb les parades, activa des de primer hora del matí, la mostra d'objectes antics al carrer Xodos, sempre tan militant de les nos-

tres coses, les activitats per a xiquets a la Plaça Major, les exposicions de ramaderia, eixa rondalla, "Sorolls del Maestrat" que també s'ha convertit en un classic, la degustació de tombet a carrec de L'Associació Corder del Maestrat...

I la pròpia idiosincràsia de la fira sobrevolant a manera de dro històric el municipi. Si Carles I ressuscitara se sorprendria de com la seua gràcia desconeguda en primera persona i al seu dia li ha resistit en el temps, de la bona salut que ofereix la fira d'un poble modest d'interior que presumeix d'una d'aqueixes solvències tranquil·les que el fan un lloc aconsellable per a viure.

Kintos Atzeneta 2018

Els kintos d'enguany, com és tradició, vam organitzar el passat 7 de desembre la nostra particular festa al poble, la festa que és sempre la més multitudinària de l'any. No sols rebem a gran quantitat de la gent del poble, d'edats molt diverses, que es junta cada any amb els seus respectius kintos per anar al sopar i, en acabar, al ball. També hi ve a gaudir de la festa molta gent de la ciutat o de pobles veïns, que cal dir mai fallen i sempre estan per fer germanor amb la gent dels pobles dels voltants.

Arriba el dia i quan et despertes realment costa creure que per fi haja arribat "un dels millors dies de la teva vida", com diuen kintos d'anys passats. Fins i tot alguns de nosaltres estàvem nerviosos i intranquils de les ganes i l'emoció que teniem de poder experimentar de primera mà el que seria un dia tan especial en la nostra vida, un dia com cap altre que ja feia setmanes que esperàvem amb il·lusió.

El dia comença amb una bona matinada, però, és clar, aquell dia no ens importava matinar. Tots els kintos ens reunim per iniciar el dia amb una

bona traca que deixa clar a tot el poble que ja comença la festa i que és un dia per a celebrar. Arriba la xaranga, nosaltres fem soroll arreu dels carrers, amb mil rialles, cants, crits i traques i més traques. La gent del poble s'assoma als balcons i a les portes per a veure com passen els kintos tot ballant i disfrutant a ritme de la música. I seguim donant voltes i més voltes als carrers sense cansar-nos amb la xaranga al darrere perquè tots els veïns ens puguem veure i compartisquen la nostra diversió, la nostra festa i també la nostra felicitat en eixe moment. Poc a poc el sol es va amagant i ens n'adonem que el dia està per acabar, i tornant la vista enrere, podem dir amb certesa que, el dia tant esperat, és un dels millors dies de la teva vida. Que és cert si diem que ens feia pena encendre la traca final ja que això posava vulguérem o no un punt i final al gran dia.

Però, no tot s'acaba allí, ara comença la nit amb el sopar al restaurant, sopar en el qual no pares de cantar i cantar, ballar, parlar i cridar... de tot, menys menjar, clar. Després d'acabar de menjar i organitzar-se perquè tot estiga a punt, comencem a repartir les entrades per al festival que amb tant d'esforç i de-

en crear eixe ambient del que qualsevol persona d'Atzeneta es pot sentir molt orgullós.

A més a més, no ens podem oblidar d'agrair breument a l'Ajuntament, als familiars i a totes aquelles persones que ens van ajudar i recolzar quan ho necessitàvem per tal de que la nit fos un èxit. De veritat, gràcies. També volíem demanar disculpes per l'imprevist que va haver al final de la nit, però esperem que encara així tots gaudireu de la festa, tant com nosaltres ho vam fer.

Kintos 2018.

dicació hem preparat, per a després dirigir-nos al recinte on en breu començarà la festa. Encara així, no tot és tan fàcil com sembla i això nosaltres ho vam aprendre a mesura que s'acostava la data. Primerencs com som, la majoria, en l'àmbit d'organitzar festes, la preparació ens va presentar més d'un problema, ja fos per desconeixement del que necessitàvem i com aconseguir-lo o per imprevistos que anaren sorgint fins l'últim moment. El mateix dia vam tindre des d'un calentador que no hi funcionava a un allargador que feia saltar els ploms, en general els endolls i els cables van ser bastant problemàtics. Tampoc podem oblidar la setmana prèvia a la festa, llargues converses en el mòbil per veure què ens faltava, que hi havia fet, que no solia ser molt, i qui s'encarregaria de quina cosa. O les rutines amb cotxe pels pobles del voltant o per la pròpia universitat on semblàvem comerciants pegant cartells de la festa en qualsevol espai visible.

Però tot és oblidable quan el moment esperat arriba i el poble amb complicitat somriu. Com any rere any, aquesta nit i el següent dia s'ompli de vida, d'alegria, de rialles, de joia i de festa...i se sent complet, ja no necessita res més. La seua gent omplint els seus carrers, tot i fer fred, ho és tot. Infants, joves, adults i ancians, tots hi conviuen amb una admirable harmonia i col·laboren

Gent d'ací

Félix Ángel Roche López El secretario discreto

Juanma Velasco

Félix, o Ángel, o Roche, que de las tres maneras lo acabaré aludiendo a lo largo del texto porque igual de variado afirma que se dirigen a él, rezuma una de esas locuacidades precisas, convincente de dicción, vibrante el timbre, relajado el semblante a medida que discurre la charla sin preguntas, sin guion, sin grabaciones villarejianas subrepticias.

Viste con el clasicismo que destilan sus ademanes, sus rictus, sus costumbres, pantalón pinzado, chaqueta de lanilla, zapatos lustrados. Hacía algún año que este conversador no lo veía vis a vis, pero le observo una apariencia evolutiva, propia de su edad, un buen color de piel y una arquitectura aceptable propia de quien nunca ha necesitado del deporte para mantener el

corpore igual de sano que la mens.

Félix Ángel Roche López oficia de secretario del Ayuntamiento de Atzeneta desde principios de la década de los 80, con Juan José Bertrán recién escogido como primer alcalde democrático de la localidad. A finales de 2018, nuestro secretario vitalicio acumula casi cuatro décadas en el ejercicio de un mismo puesto y esa fidelidad a los colores municipales en un escalafón donde son frecuentes promociones, traslados y prejubilaciones explica sin necesidad de mayores profundidades su compromiso con Atzeneta, porque si John Edgar Hoover sobrevivió a ocho presidentes de los EE UU, como director del FBI, Ángel ha visto desfilar ya a seis alcaldes distintos. Sobre si acontecerá

un séptimo alcalde en la vida laboral de Félix lo determinarán las urnas el próximo mayo.

Roche es un señor discreto, pudiera ser que aparentara distancia de entrada, pero a medida que la conversación se alambica, discierno que solo era cautela propia de su cargo, porque una vez se va uno aproximando a la persona se le advierte una cordialidad singular, revestida de una educación exquisita, de una capacidad de resolución más que notable, que solo eso es la eficacia. Refuerza mi percepción de discreción el hecho de no haber encontrado una sola foto de Félix en Google Imágenes tras la mera búsqueda de su nombre y aun las entradas de enlaces en las que figura como persona física son tan escasas como administrativas.

No le pregunto sobre su presencia en redes sociales, pero tras el rastreo de su identidad, poco concienzudo, bien es cierto, la intuyo conjunto vacío. No lo visualizo subiendo un selfi en Instagram o felicitando las navidades a través de Facebook; los clásicos no necesitan de la ovación ajena de la hipocresía para sentir ese confort espiritual que les procura el sentido del deber, del deber cumplido, del sujetarse a las normas de sentido común entendido como ir al grano sin perderse en divagaciones ni en modas de quita y pon. Recaló en una Atzeneta desconocida para él en lo geográfico, proveniente de Altura, siguiendo, involuntariamente, las huellas de los desmanes administrativos de Trifón Orduña, el anterior secretario que también dejó en aquella localidad su sello de laxitud profesional que acabó derivando, no hace demasiado, en una condena judicial por asuntos turbios atribuibles a aquello de quien mal anda..., y que no procede desmenuzar aquí. Manifiesta Ángel que poner en orden la dejación de aquel compañero de profesión le supuso una tarea ingente que exigió de todo su caudal de minuciosidad para adecuar balances, libros y estanterías.

Pero no olvida mencionar que para aquel

reordenamiento administrativo municipal contó con la colaboración inestimable de José María Juan y Arturo Monfort, dos funcionarios con un conocimiento enciclopédico local y recordados por muchos, que apuntalaron su labor organizativa. Aprovecha la coyuntura de la conversación para mostrar también su gratitud hacia los funcionarios actuales, sucesores de aquellos, con los que mantiene una relación no solo profesional sino cordial.

Hijo único de una unidad familiar a la que define como sólida, nació en Navarrete del Río, una pedanía de Calamocha, pero a los tres años, en 1953, sus padres migraron a la siderurgia del Port de Sagunt y allí se desenvolvió hasta que a los 18 fue él quien migró a Valencia a licenciarse en Derecho, pero como le sobraba tiempo, empuje y capacidad también sacó adelante, simultáneamente, el título de técnico en Turismo, en Criminología, en Televisión-toda una excentricidad académica en aquellos

tiempos de blanco y negro-, y compatibilizó además estudios de mecánica, una polisemia de habilidades que lo dotaron de una versatilidad garantista para acometer el futuro.

Alude, omitiendo prescriptores y partidos, que en aquella década de los setenta recibió ofertas consolidadas para adentrarse en política, y con una convicción que no deja lugar a dudas de que su negativa debió ser tan irrevocable como la verbaliza, desestimó ese itinerario por su falta de fe en la política representativa. Si él no se veía representado por nadie que se ajustara íntegramente a su ideario, como así ha seguido siendo a lo largo de las décadas, ¿cómo iba a erigirse en representante de colectivo alguno?, aunque paradójicamente, y tras opositar a secretario de ayuntamiento, se vería envuelto por la política local todos los días laborables de su vida. Esa coherencia entre sus ideas y sus hechos lo ha acompañado a lo largo de su trayectoria y sin que se advierta presunción a la hora de exteriorizarla, sí queda patente un orgullo profesional que no ha consentido que lo turbio se entrometiera en sus decisiones, con la añadidura expresa de que él siempre trató de informar y aconsejar a los munícipes con una suma de legalidad y beneficio para el pueblo, sin transgredir en modo alguno la normativa, pero sí hurgando por las grietas interpretativas de las leyes en aras de obtener el maná de la política municipal: las subvenciones.

Madruga. Su reloj biológico se activa a las cinco de la mañana, a esa hora en que los noctámbulos transitamos todavía por el primer sueño; enfila la carretera sobre las seis desde su Pobra de Farnals residencial y alrededor de las siete y cuarto de la mañana abre el portón del ayuntamiento y se sumerge en la vorágine diaria municipal que en este diciembre alcanza unos máximos de 52 nóminas a añadir las de los funcionarios, toda una multinacional de casi 60 trabajadores que se gestiona íntegramente desde el propio ayuntamiento, sin externalizar, y que denota la buena salud consistorial del municipio y la diligencia que corporación, funcionarios y el resto de personal laboral aplican para convertir a

Atzeneta en ese lugar no solo amable sino práctico y bello para vivir.

Vamos y venimos del presente al pasado, del ahora al ayer, en un caos temporal ordenado que distiende el intercambio verbal cuando se torna en exceso burocrático. Rememora Félix sus días en el ejército, como sargento de los entonces llamados de complemento, por aquellas medianías de los setenta, con un primer campamento en Tenerife. No dejó de sorprenderme cuando me revela el compañero litera, en la cama de arriba, nada menos que... Mariano Rajoy, a quien alguna vez tuvo que prestarse lo que entonces se daba en llamar calzoncillos y hoy slip, bóxer, etc, pero calzoncillos no. Al verano siguiente, Toledo completó la fase de campamentos y para rematar la fatiga del deber añejo para con la patria, Marines y Valencia, destinado a la policía judicial, pero sin nada que administrar; las horas interminables y un sentido del pudor que no le daba para realizar otras actividades personales con el sobrante de tiempo. Alega que se sentía más cercano a la tropa que a los mandos y que sus preferencias por los soldados le granjearon alguna enemistad puntual de militares de academia resentidos con el planeta en contraste con la excelente relación que mantenía con otros jefes militares del escalafón. Desprende una de esas nostalgias risueñas cuando se evade a aquellos tiempos en los que desconozco si era más feliz, pero sí más joven.

Mantiene una neutralidad inquebrantable a la hora de citar nombres de alcaldes y concejales locales que le han precedido, yo tampoco lo

Lo estimula el trabajo, cuanto más, mejor. Manifiesta que ha visto desarrollarse a Atzeneta con el paso de las legislaturas y aunque no lo confiesa porque no se lo requiero, puede que se enorgullezca, para sí, de su cuota de contribución al progreso municipal, sin duda tiene el derecho a reivindicarlo porque ha sido arte y parte de él.

De mayor no se ha planteado su ocio, todavía le resta un trienio para cambiar de horarios y de hábitos, pero admite que no le faltarán dedicaciones, que se entiende bien con el bricolaje, con la jardinería, con esa lectura que ha

fuerzo y nos movemos en la bruma intuida del pasado de los hechos sin adjudicar. Sin embargo, confiesa que determinados comentarios que se han vertido en alguna ocasión puntual sobre su persona, cuando acudía a actos sociales a demanda de la corporación de entonces, le dolieron porque provenían de la gratuidad enjuiciadora de algunos a quien consideraba amigos. Ahora no asiste a ninguno, no le motiva acudir a procesiones, misas, presentaciones o cualquier otro acto protocolario y como la actual corporación no le exige asistencia a diferencia de otros tiempos, se le advierte cómodo con ese rol anónimo que persigue, aunque ese intento de pasar desapercibido no debe de confundirse con lo huraño, porque me consta que Félix, y así lo corrobora él, es servicial y explícito atendiendo a cualquier vecino que le solicita información o consejo profesional.

Como le intuyo por idiosincrasia, se desenvuelve frugal, almuerza en cualquier bar de Atzeneta, costumbre que ha adoptado desde hace algunos años, y cuando a media tarde recalca en casa, sobre las siete, cena, a la manera de los europeos, se dedica a sus cosas y se recoge pronto para dedicarle al sueño ese mínimo de hora necesario para recargar las baterías de una hiperactividad que le hace sobrepasar las funciones tipificadas a los secretarios de ayuntamiento para ejercer de señor infatigable para todo lo relacionado con el bien común municipal de Atzeneta.

abandonado porque dedica demasiado tiempo a leer boletines y normativa para estar al día, porque un secretario sin actualizarse corre el peligro de convertirse en un fósil administrativo y la velocidad de la promulgación de normativas, decretos y demás información que puede atañer a los ayuntamientos se ha multiplicado por ene respecto a hace unos años.

Félix me había concedido media hora, pero acaban transcurriendo más de dos. Mantiene los reflejos activos, la memoria excelente, la locuacidad firme y se le aprecia una cierta euforia emocional por reencontrarse con Ángel y con Roche, con el repaso de su actividad, con la exteriorización de su vida profesional y personal, como un encontronazo amable consigo mismo del que sale reforzado. Algunos episodios me los narra sotto voce y no me autoriza a publicarlos, me promete otra conversación en privado para satisfacer mi curiosidad sobre algunos porqués a los responde con evasivas; le tomo la palabra y nos emplazamos sine die. Cuando abandono el ayuntamiento, solo quedamos él y yo en su interior, pero la puerta está cerrada y le requiero para acceder a la plaza la misma llave que lo abre cada día, desde hace casi cuatro décadas: media vida, una.

Nos entrechocamos la mano con la firmeza de los empáticos y ambos sabemos que no será la última vez.

Ens contem des del Col·legi

JA HA ARRIBAT EL NADAL, ENCAREM AMB IL·LUSIÓ EL 2019

L'escola està de celebració: infants, docents i famílies han festejat l'arribada del Nadal i tot ha eixit d'allò més bé. Cares esperant l'arribada de les vacances contrasten amb aquells primers dies de setembre, però bé s'ho mereixen després de tres mesos treballant de valent.

La fi del primer trimestre ha arribat just quan tot començava a funcionar amb més normalitat; els alumnes coneixen ben bé els nous mestres (ja saben com prendre'ls la mesura). A més, poc a poc s'han tornat a acostumar a la quotidianitat del dia a dia, ja se saben de memòria els horaris i els torns de menjador, els alumnes de primer són oficialment de primària i els més xicotets han acostumat els estómacs a la nova hora de menjar.

I és que aquests mesos han sigut ben complets: proves inicials, hort, xerrades d'agricultura, Halloween, visites de pares i mares... Però si cal ressaltar una activitat, i segur que tots els alumnes coincidiran, va ser rebre la visita dels bombers. Ens van explicar què fer en cas de trobar-nos foc i tots plegats vam realitzar un simulacre d'incendis, fins i tot amb fum de veritat! Tot un dia d'il·lusió reflectit en la cara dels més xicotets en veure els camions de bombers.

Però el dia més especial del primer trimestre, i sempre sol ser així, ha sigut l'últim. Pel matí hem rebut la visita del Pare Noel, seguit de l'esmorzar familiar i les actuacions dels xiquets i xiquetes de l'escola. Un any més la mestra de música ha preparat amb dedicació tots els alumnes per a realitzar una molt bona actuació. Quasi bé tots els grups han cantat tres nades, una en valencià, una altra en castellà i, per últim, una en anglès. Des de l'aula de dos anys fins als més grans han demostrat ser uns artistes. Com ve sent habitual, els alumnes de l'últim curs, cinquè i sisè, han presentat les actuacions i, a més, gràcies al treball de la seua tutora, han participat realitzant altres tasques com el pregó de Nadal o les albades de l'escola, a més de recitar tres poemes de desitjos de Nadal.

Aquest any, però, un fet ha marcat la diferència respecte a altres anys. Ha coincidit la festa de Nadal amb la jubilació d'una mestra que porta tota una vida treballant a la nostra escola: Carmen Monfort i Badenes. La il·lusió i dedicació que ha demostrat vers l'educació de tantes i tantes promocions bé mereixen un reconeixement al seu treball i esforç. Un reconeixement que, tant els companys com l'alumnat, hem volgut

demostrar-li: un dinar de germanor i comiat, una sorpresa de bon matí, un vídeo dels seus alumnes actuals i de l'any passat agraït-li allò après... Tantes i tantes mostres d'estima que de bona mà sabem que agraeix i aprecia. N'estem ben segurs que estarà d'acord amb nosaltres si donem les gràcies a tots aquells que ho han fet possible. És sabut que aquest tipus de comiat sempre fa una mica de mal al cor, encara que faça molt de temps que s'espera. Et desitgem una nova etapa de la teua vida plena d'il·lusions i recorda que aquesta sempre serà casa teva. Gràcies Carmen. Però ara toca mirar cap al futur i preparar l'any 2019, que segur que arriba carregat de noves experiències: el dia de l'arbre, la Pau, el Carnestoltes, la Trobada del CRA (que aquest any toca al nostre poble), la setmana cultural... Haurem de menjar molts torrons per agafar forces! Des de l'escola us desitgem a tots i a totes que passeu unes bones festes amb família i que l'any proper vinga carregat de felicitat per a tots.

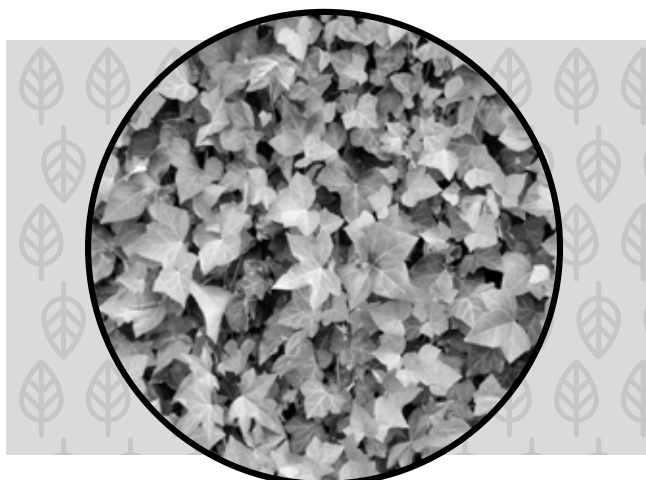
Medi ambient

Paco Esteller

Curruca cascadeña

- **NOMBRE CIENTÍFICO:** Sylvia cantillans.
- **CLASIFICACIÓN:** Orden Paseriforme, familia Silbidos.
- **HÁBITAT:** Bosques, jardines y matorrales.
- **ÁREA DE DISTRIBUCIÓN:** Sur de Europa, Asia y África.
- **CARACTERÍSTICAS:** Mide unos 12 cm. Presenta una coloración del plumaje de las partes superiores gris ceniza, las timoneras externas son blancas. El macho muestra una franja blanca al inicio del cuello que divide la coloración grisácea de la cabeza y del castaño rosáceo situada en la parte superior del cuello y garganta. El abdomen y la zona infracaudal son blancos.
- **VIDA Y COSTUMBRES:** Anida entre los matorrales donde construye el nido, realiza dos puestas, constituidas generalmente por 3-4 huevos que son incubados básicamente por la hembra durante 11-12 días. Las crías nidícolas son alimentadas por ambos progenitores y permanecen en el nido durante 11-12 días.

Hiedra

- **NOMBRE CIENTÍFICO:** Hedera hélix L.
- **FAMILIA:** Araláceas
- **SINONIMAS:** Yedra, hedra, untz, hera.
- **DESCRIPCIÓN:** Planta trepadora leñosa y siempre verde. Esta planta tiene tronco y ramos sarmentosos, de los que brotan raíces adventicias que se agarran codiciosamente y con fuerza a los cuerpos inmediatos: muros, arboles, etc. Hojas coriáceas, de color verde oscuro. Flores de color amarillo verdoso a umbelas. Fruto en bayas negruzcas, redondas, de tamaño de un guisante. No deben consumirse los frutos, son tóxicos.
- **PROPIEDADES:** Analgésico, emenagogo, cardíaco, antiespasmódico, vomitivo, tónico febrífugo, antirreumático.
- **PARTES UTILIZADAS:** Hojas frescas jóvenes y semilla.
- **COSECHAR EN:** Todo el año.
- **COMO SE USA:**
- **Para la salud:** Menstruaciones difíciles y dolorosas. Infusión: poner 5 gramos de hojas en un litro de agua hirviendo, dejar reposar y edulcorar, tomar dos tazas al día durante los cuatro días que precedan al flujo menstrual.
- **Neuralgia y dolores:** Decocción: poner 200 gramos de hojas de hiedra en un litro de agua. Hervir durante 10 minutos. Empapar compresas bien calientes y aplicarlas sobre las partes doloridas e inflamables.
- **Para la belleza:** Para el cabello. Hervir varios minutos unas veinte hojas de hiedra en un litro de agua, filtrar y utilizar el líquido para friccionar la cabeza después de haberlo lavado con el champú normal. Los cabellos negros o castaños se vuelven así más oscuros y brillantes.

Des de la UJI

TOTA PEDRA FA PARET

Miguel Ángel Moliner

A finals de novembre de 2018 ens va sorprendre la notícia que el XXXIII Comité Intergovernamental de Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial de la UNESCO, reunit a l'Illa de Maurici, va nomenar la tècnica constructiva de la pedra seca com a Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat. La proposta va ser promoguda per Xipre i Grècia, i després s'hi va unir França, Espanya, Itàlia, Suïssa, Croàcia i Eslovènia.

Aquest reconeixement mundial, que uneix vuit països europeus, inclou les comunitats de València, Catalunya, Balears, Aragó, Extremadura, Andalusia, Canàries, Galícia i Astúries. Cal recordar que al novembre de 2016 la Generalitat Valenciana va declarar aquesta tècnica constructiva com a bé de rellevància local immaterial. Resulta molt instructiu llegir la descripció que es fa a la resolució de 27 de juny de 2016, de la Direcció General de Cultura i Patrimoni, publicada al DOGV de 18 de juliol de 2016. En destacarem el primer paràgraf de la justificació:

"La tècnica constructiva tradicional de la pedra seca és una tècnica ancestral, una habilitat, un procés basat en l'assaig-error-assaig, fruit d'un bagatge de coneixements, un patrimoni ignorat que la humanitat va dissenyar per a satisfer les seues necessitats bàsiques - refugi, agricultura, maneig de ramats ... - consubstancial als nostres paisatges. Aquesta tècnica de disposar i aparellar la pedra seca, sense cap tipus de morter, argamassa o cap conglomerat, mostra, ben sovint, unes construccions admirables. El resultat d'usar aquesta tècnica és una realitat de construccions extremadament útils i senzilles, econòmiques, integrades en el paisatge i amb predomini de dimensions i volums modestos".

La pedra seca està present al paisatge de les

tres províncies valencianes. A Castelló es troba, pràcticament, a tot el nord. A Atzeneta estem acostumats a veure el paisatge del nostre terme dominat pels bancals i les parets dels camins i assegadors.

La tècnica de construcció de la pedra seca es basa en l'ús de pedra solta, de grandària normalment xicoteta, per fer parets travades sense argamassa de compactació i només sustentades pel pes. És una tècnica tradicional i popular que aprofitava el material constructiu més abundant a les nostres terres amb la finalitat de transformar l'entorn i de facilitar la vida dels llauradors i ramaders. Molt descriptiva és la dita "Tota pedra fa paret" que he triat per posar títol a l'article d'avui perquè qualsevol tamany de pedra era bona per a aquesta tècnica constructiva. A banda dels bancals, camins i assegadors, la pedra seca també s'ha utilitzat per fer casetes de pastor (barraques), fonts, pous, neveres, masos i sènies. Arran de la tècnica, hi ha un ofici i tot un lèxic relatiu a eines, elements constructius, i tècniques específiques que també ha estat reconegut per la UNESCO.

Segons he pogut investigar, l'origen d'aquesta tècnica es remunta a l'antiguitat, quan la humanitat va deixar de ser recolectora-caçadora i es va assentar als poblats. Fou aleshores quan es va començar a conrear els camps i els pastors pasturaven els ramats. Segons el Dr. Javier Soriano, professor de geografia humana de l'UJI, els orígens d'aquesta tècnica es troben a la cultura megalítica que va construir els dòlmens i els menhirs. Més recentment, hi ha fonts clàssiques i medievals que evidencien una explotació del sòl basada en l'arquitectura de pedra seca.

La ramaderia va ser clau en l'expansió d'aquesta

tècnica constructiva a les nostres terres. Cal recordar que, a l'Edat Mitjana, Atzeneta formava part de la Setena de Culla, una comunitat d'herbatge que es va perllongar des del segle XIV fins al segle XIX. L'economia dels pobles de la Setena es basava en la ramaderia i l'explotació forestal, i es va crear tota una infraestructura viària i d'abeuradors relacionada amb el trànsit dels ramats. La tècnica de la pedra seca es va utilitzar per marcar aquests camins, territoris i asseguradors.

Un dels elements més característics de les construccions ramaderes de pedra seca són les casetes de pastor o barraques on es guarien els pastors en moments d'inclemència meteorològica. Des del punt de vista arquitectònic, és molt remarcable la falsa cúpula d'aquestes casetes, que configura una coberta perfecta, impermeable i aerodinàmica amb la pedra com a únic material, i construïda sense l'ajut de grues ni màquines. Un bon exemple d'aquesta tècnica és la caseta que hi ha a la rotonda del Coll del Vidre. A Castelló es calcula que hi ha entre 15.000 i 20.000 barraques (casetes de pastors) i milers de quilòmetres de parets. La zona de la setena de Culla, a causa del nostre passat ramader, té moltes casetes censades. Per exemple, Benafigos en té més de 1.000 i Vistabella en té 710.

Ara bé, segons el professor Riera, de la Universitat de Barcelona, i el doctor Palet, de l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica, la gran majoria de les construccions de pedra seca són del segle XVIII. El Dr. Vicent Ortells i el Dr. Javier Soriano, de l'UJI, són de la mateixa opinió, perquè va ser en aquell segle quan es va produir un increment general de la població que va obligar a una massiva retolació de noves terres de conreu. Per valorar la dimensió d'aquest increment compararem les dades del *Vecindario General 1712-13* i el *Censo de Floridablanca de 1786-87*: Espanya va passar de 7,5 milions d'habitants a 10,3 milions; la Comunitat Valenciana va passar de 255.080 habitants a 783.084; l'Alt Maestrat va passar de 7.504 habitants a 16.948. És a dir, la població a la nostra comarca es va multiplicar per 2,26 en setanta anys. Aquest increment demogràfic va provocar un problema de producció d'aliments i la resposta va ser la transformació de terres fo-

restals en terres de conreu (es parla d'una febre retoladora). Així, en vint-i-cinc anys (de 1769 a 1794), Culla va incrementar la producció de blat en un 519,19%, Benassal en un 41,54% i Vilafranca en un 233,33% (no tenim dades d'Atzeneta). Van desaparèixer moltes masses forestals i les muntanyes es van abancarlar per conrear cereals, cosa que va donar lloc al paisatge de pedra seca que coneixem avui.

Això va provocar una deforestació molt notable que va preocupar al Govern espanyol de l'època. En 1781-82 Pedro Villanueva, per encàrrec de la Marina Real, va fer una visita a la Governació de Castelló per elaborar un cens dels arbres útils per a la construcció de vaixells de guerra. L'observació que fa d'Atzeneta és: *"encinas y algunos robles que la propia tierra los produce y cría"*. A partir d'aquests estudis es va iniciar una política de planters i vivers per a la regeneració de les muntanyes.

Per primera vegada, tenim al nostre terme un recurs que és patrimoni immaterial de la humanitat: la tècnica de constucció de la pedra seca. Una via per conservar aquest patrimoni immaterial és transformar aquest recurs en un producte turístic: fer un cens de les construccions existents al nostre terme municipal i seleccionar aquelles més representatives per senyalitzar la seua ubicació, tot explicant la tècnica que les va originar. És il·lustratiu el cas de Vilafranca, que des de 2006 té un Museu de la Pedra Seca. La resolució de 27 de juny de 2016, de la Direcció General de Cultura i Patrimoni, parla de tres mesures de protecció: a) realitzar tasques d'identificació, descripció, investigació, estudi i documentació amb criteris científics; b) incorporar els testimonis disponibles a suports materials que garantisquen la seua protecció i preservació; i c) vetlar pel desenvolupament natural i per la pervivència d'aquesta manifestació cultural, així com tutelar la conservació dels seus valors tradicionals i la seua transmissió a les generacions futures.

Segurament ara molts atzenetins i atzenetines mirarem amb altres ulls les parets dels nostres bancals, els asseguradors i camins per on passem i les casetes repartides per la muntanya. Ara també donarem el valor que mereix a la dita *"tota pedra fa paret"*.

Atzeneta antiga

L'abans i l'ara. En aquest número seleccionem algunes de les fites culturals que encara perduren en el temps. Existeixen molts més, però d'aquestes tenim constància gràfica. "L'abans" d'alguns no té massa antiguitat, però els més joves no guardaran memòria i aquesta secció vol contribuir a mantenir viva la memòria d'Atzeneta.

Atlético Adzaneta 1978-79

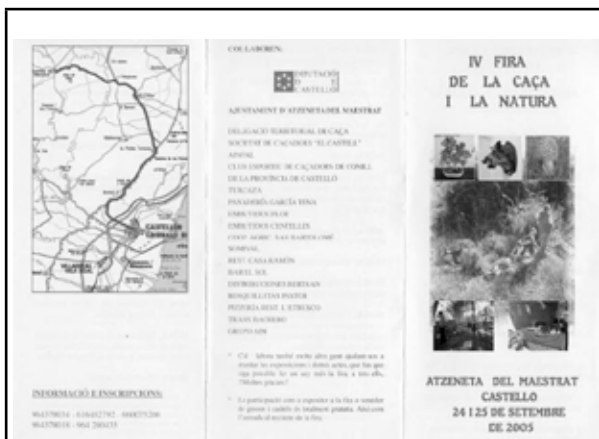
U.d. Atzeneta 2018-19

Festes de la Joventut 2009

Festes de la Joventut 2018

Fira de la Caça 2005

Fira de la Caça 2018

Volta a Peu al Castell 1992

Volta a Peu al Castell 2018

Cartell Fira Tradicional 2010

Cartell Fira Tradicional 2018

Pujada a la Nevera 2002

Pujada a la Nevera 2018

Les associacions parlen

Ames de casa d'Atzeneta

ACTIVITATS

Els dies 29 i 30 de setembre vam participar en la Fira de la Caça i la Natura fent els tradicionals bunyols i figues.

El 24 d'octubre vam fer un viatge a la *Llum de la Memòria* a Jérica i Caudiel. El viatge estava organitzat conjuntament per les associacions d'ames de casa i jubilats i patrocinat per la Diputació Provincial. Per la vesprada vam anar a Navajas a vore el Salto de la novia i també ens van fer un recorregut pel poble. Vam assistir 48 persones i va ser un viatge molt interessant.

Els dies 1 i 2 de desembre hem fet un viatge a Albacete i Río Mundo, també organitzat per l'Associació de jubilats i la d'Ames de casa. Va ser un èxit de participació, ja que anàvem dos autobusos, un total de 98 persones.

El dia 8 de desembre, com ja és tradicional, hem participat en la fira de la Puríssima fent bunyols i figues.

El dia 15 ens hem reunit amb les sòcies, per a compartir uns cafés, coques i fer la rifa de plantes amb la qual celebrem el Nadal.

Una salutació
LA JUNTA

Des del Porrejat

Directiva de la UD Atzeneta

ENCARA QUEDA MOLT!

Pareix que fa dos dies de la presentació de la nova temporada de la nostra UD Atzeneta, però ja ens trobem a dos partits d'acabar la primera volta. Ja portem molts entrenaments i molts minuts de joc a les nostres esques, amb tot tipus de resultats i sensacions.

En la nostra lliga, la Segona Regional, any rere any hi ha una gran varietat d'equips, cadascun amb les seues clares senyes d'identitat, però sempre existeix un punt d'igualtat, qualsevol pot guanyar a l'altre, i així esta sent. Hi ha equips favorits a l'ascens, clar, però cada jornada tenim diferents resultats "sorpresa" que donen vida a aquestes categories.

El principi de temporada va ser bo, guanyant tres dels quatre primers encontres. Però poc a poc vam anar perdent la senda de la victòria. Partits complicats, on el gol no entra i on paguem cars els nostres errors. La confiança es va perdent, tot pareix més complicat i la frustració arriba. Però la il·lusió tot ho pot, se segueix treballant, entrenant, complint setmana a setmana i les bones sensacions tornen a l'equip. Anem sumant punts, i, després de sis partits sense guanyar, sumem una nova vic-

tòria en un camp molt complicat, "L'Avenc" de Vall d'Alba. Ens vam emportar els 3 punts del nostre poble veí en un partit molt treballat, i en un resultat de zero a u.

A partir d'este punt esperem que tot vaja a millor, que tornem als bons resultats i que, com es sol dir, "el pitjor ja haja passat". Això si, passe el que passe, seguirem estant ahí cada diumenge, anant als entrenaments, partits, i on fage falta, per a deixar el nom del nostre poble al lloc més alt possible. I deixant a banda els resultats, podem dir que ens sentim

orgullosos de la resposta de la gent que ens rodeja i que ens acompanya cada cap de setmana. Juguem a casa o fora tenim aficionats i aficionades en les grades, i això ens plena molt a tots. No tingueu dubtes que farem tot el possible per a que se n'aneu contents cap a casa.

A més a més, volem agrair especialment als spònsors, des dels que fiquen publicitat al camp, als que ens patrocinen la roba esportiva. Moltes gràcies, sense vosaltres no seria possible.

I per últim, per a l'aficionat o aficionada que quedeu sense ella, recordem que el club ha tret a la venda la dessuadora oficial, que podeu adquirir tots aquells i aquelles que vulgueu lluir els colors del nostre equip. I recordeu...encara queda molt, i tot pot passar!

Aupa Atzeneta!

Casal Popular d'Atzeneta

Xavi Pallarés

ANIGMÀTI-K: UN PROJECTE ENGRESCADOR PER GAUDIR DE LA LECTURA

Quan a la Biblioteca d'Atzeneta ens va arribar la proposta de posar en marxa un **club de lectura juvenil**, la idea la vam rebre amb molta il·lusió i expectatives. La iniciativa ens la presentaven les tècniques a les nostres comarques de Xarxa Jove, el programa dependent de l'Institut Valencià de la Joventut (IVAJ) que compta amb la presència en els municipis de persones encarregades de treballar conjuntament amb els Ajuntaments i el teixit social dels nostre pobles per al desenvolupament de polítiques de joventut i de programes i campanyes dirigides a joves.

Però la qüestió era com engrescar un sector juvenil, el comprès entre les edats corresponents a l'etapa de l'Educació Secundària, perquè participaren d'un projecte que pretenia construir-se a partir d'un reclam com la lectura i que tothom sabem que no és un plaer tan estès com ens agradaria? Com competir i seduir els adolescents i

preadolescents, acostumats al món digital, el consum ràpid i les preocupacions i ocupacions pròpies de la seua edat?

Un enigma per esbrinar

Va ser el passat mes de març quan els joves d'Atzeneta que, com cada matí, es disposaven a agafar l'autobús que els portaria a l'institut de la Vall d'Alba, es van trobar amb un cartell molt curiós a la marquesina de la parada: unes mans que aguantaven el que semblava un trofeu. Aquesta mateixa imatge la van tornar a veure reproduïda en una targeta que se'ls va facilitar en el trajecte de l'autobús conjuntament amb una frase molt suggeridora al revers d'aquesta: "T'atreveixes a jugar?". L'esquer ja s'havia llançat i el temps, setmana rere setmana, donava peu a l'aparició de noves imatges i situacions relacionades amb aquesta il·lustració inicial mitjançant la presència dels logotips de diferents biblioteques dels nostres pobles, entre els quals el de la Biblioteca d'Atzeneta. A l'aparició del cartell inicial el va seguir un altre amb les ombres i siluetes d'un cementiri, així com la representació realista d'una escena del crim que acordonava l'espai

de la parada de l'autobús a Atzeneta on clarament s'havia produït la mort violenta d'una persona de la qual restava calcat amb guix el seu perfil a terra i es veia distribuït l'etiquetatge pericial de les diferents proves de la investigació policial que devia trobar-se en marxa.

Arribats a aquest punt era el moment de posar llum i donar sentit a tot aquest joc, així que es va convocar a l'institut de Vall d'Alba a l'alumnat de l'autobús d'Atzeneta per presentar-los per part de Xarxa Jove, breument i sense aprofundir-hi encara, que tot plegat formava part d'un projecte anomenat *Anigmàti-k* a través del qual se'ls plantejava un enigma que havien de ser capaços d'esclarir, de donar sentit a un misteri la base del qual anaven a trobar a la Biblioteca del poble. I amb aquesta presa de contacte s'aconseguia relacionar el jovent amb aquest servei municipal. Aquella imatge inicial del trofeu es complimentava a la Biblioteca amb el rostre al qual pertanyien aquelles mans que el sostenien i una llegenda que proposava l'enigma a resoldre: "Montse Tàpia va rebre un cobdiciat premi perquè va deixar morir moltes dones i homes". Els i les joves havien de donar

Montse Tàpia va rebre un cobdiciat premi perquè va deixar morir moltes dones i homes

explicació a aquest afer tan estrany i podien fer fins a tres preguntes per participant a la bibliotecària que, en el transcurs de les seues pròpies indagacions, s'havien de poder respondre amb un sí o un no.

La darrera de les pistes, ja situats al mes d'abril, alhora que marcava més clarament la possible resolució de la incògnita proposada, pretenia també posar en contacte els joves dels diferents pobles participants perquè començaren a conèixer-se. En el cas d'Atzeneta havíem de compartir la nostra darrera pista amb el jovent de Rossell i els havíem de fer arribar amb una gravació d'estil lliure el següent titular de premsa: "Pel·lícula rodada a Càlig nominada a millor guió adaptat". Van ser les mateixes joves implicades en el projecte les que van idear l'enregistrament d'un curtmetratge on

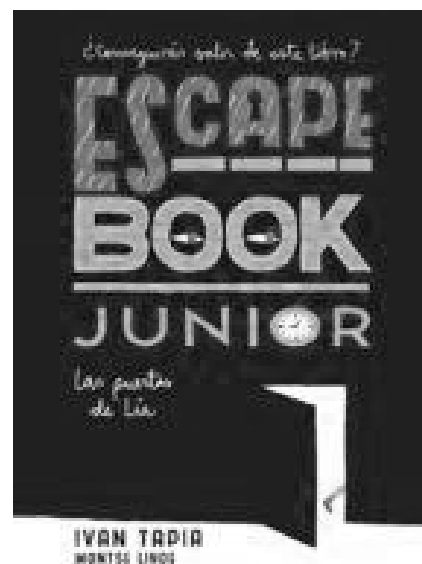
aparegueren imatges de la gravació d'aquesta pel·lícula fictícia i les posteriors reaccions de l'equip de realització en assabentar-se de la nominació al premi. De la mateixa manera, des de Rossell ens van fer arribar en el seu cas com un reportatge d'una televisió comarcal que ens intentava reproduir l'altre dels titulars en dansa: "Es crea un Club de Lectura Juvenil a la Torre d'En Bessora".

Amblavualització d'aquesta darrera pista aportada per la gent de Rossell, les nostres joves van ser capaces de resoldre l'enigma, el qual no desvetllarem en aquestes línies perquè tothom puga gaudir de l'esforç intel·lectual que suscita aquest tipus d'activitat (podeu consultar les vostres propostes de solució a la bibliotecària del poble). Una dinàmica que va servir per aproximar el jovent a la Biblioteca i fer-los atractiu un projecte de

lectura anant més enllà del simple plaer de llegir un llibre.

Un llibre diferent amb dinàmiques relacionades

La primera lectura suggerida ja marcava el caràcter innovador i polièdric del projecte d'Anigmàti-k. "Escape book (junior). Las puertas de Lía", d'Ivan Tapia i Montse Linde ens endinsava en el món dels jocs d'escapada en viu, més coneguts pel seu nom en anglès, scape room. En aquest tipus d'entreteniment un determinat nombre de jugadors són tancats en una habitació i han de fer servir els elements que troben per resoldre una sèrie de puzzles i escapar abans que se'ls esgote el temps de què disposen (normalment una hora o una hora i mitja). Doncs aquesta dinàmica transformada en llibre ens va servir per compartir

plegats una lectura que amb posterioritat va tenir el seu reflex real en una trobada que va tenir lloc a Vilafranca l'11 de juliol. A la Biblioteca d'aquest poble dels Ports els joves de la localitat van confeccionar un d'aquests *escape room* amb algunes proves relacionades amb les aparegudes al llibre i d'altres de collita pròpia. Els grux dels joves d'Ares i d'Atzeneta vam poder gaudir així, al caliu del projecte Anigmàti-k i la lectura d'un llibre, d'un encontre juvenil on els sagals de Vilafranca ens van fer d'amfitrions i on l'amistat va sorgir a través de les diferents dinàmiques de coneixement de grup que vam dur a terme i el berenar col·laboratiu de cloenda que va enllestir la trobada tot conjurant-nos per repetir l'experiència l'any vinent.

La novel·la d'enigmes i misteris: el projecte continua

l'arribat el 2019, l'emplaçament que ens vam fer per continuar el projecte ja té cara i ulls. Aquesta vegada és vol fer extensiu, a través de les biblioteques o agències de lectura rurals, a una quantitat major de pobles de l'Alt Maestrat i els Ports que en la passada edició no hi van poder participar: Forcall, Morella, Vistabella, Albocàsser, Benassal...

L'elecció de la temàtica del llibre de lectura per a l'ocasió s'ha consensuat amb el jovent de les diferents viles, i l'elecció final ha estat la novel·la d'enigmes i misteri. L'obra escollida, *Les cartes d'Hèrcules Poirot*, de Jaume Fuster, un dels autors que més va fer per introduir aquest gènere narratiu en la literatura de casa nostra, és realment un guió televisiu convertit en teatre que juga amb l'aparició i protagonisme d'un dels personatges més reconeguts de l'escriptura i mestra d'aquest gènere en qüestió, Agatha Christie. Es tracta del detectiu belga Hèrcules Poirot, que haurà de resoldre una sèrie d'assassinats esdevinguts a un balneari de la Cerdanya. Una trama sobre la qual, al mes de gener, es prepararà per part del joves de cada poble el que es coneix

com a *booktrailer*, és a dir, un xicotet vídeo que, una cosa pareguda al que es fa amb les pel·lícules, serveix per promocionar i anticipar el llibre; una activitat que abans de realitzar-se ja ha engrescat molt la gent predisposada a participar-hi.

En aquesta ocasió la trobada juvenil al voltant del llibre tindrà lloc al nostre poble, a Atzeneta, i com a amfitrions, els i les joves del poble s'hauran d'encarregar d'enllestir una dinàmica que implique el succés d'un assassinat que el jovent de la resta de pobles haurà de resoldre a través de les pistes i indagacions que l'envolten. Serà el darrer cap de setmana de febrer, els dies 23 i 24, per tant, un encontre de dos dies que estarà farcit d'activitats lúdiques i recreatives que faran gaudir qualsevol que hi participe i us permetrà relacionar-vos amb altres joves de les nostre comarques. Si et trobes entre les edats compreses de 1r d'ESO a 2n de Batxillerat, no t'ho pots perdre. Vine i informa't a la Biblioteca. T'hi esperem.

**BIBLIOTECA
ATZENETA**

Societat Musical Santa Cecília d'Atzeneta

SANTA CECÍLIA

Com tots els anys, a finals de novembre, vam celebrar Santa Cecília. Aquest any era una mica més especial ja que a banda d'entrar cinc nous membres a la banda, també canviava la junta directiva d'aquesta, la qual té com a principal objectiu motivar als més joves a continuar o iniciar-se amb la música.

Vam començar el cap de setmana realitzant un gimcana per als més menuts, els estudiants de l'escola de música, el futur de la banda. Va ser tot un èxit i per finalitzar vam fer un berenar per a tots els assistents. Per la nit vam fer un xicotet assaig del passa-carrer del dissabte de matí amb els més joves, i finalment vam fer un xicotet ressopar per a tots els assistents.

El dissabte de matí es va fer un esmorzar al local d'assaig patrocinat per els nous membres de la banda i posteriorment, vam realitzar un passa-carrer junt amb els membres de la banda jove pels carrers del poble. Aquest moment va ser molt especial, particularment per als més menuts ja que es van sentir com uns més dins de la banda.

Després vam rodar pels bars i vam anar a dinar. A meitat vesprada vam realitzar un altre gimcana per als membres de la banda amb preguntes i proves de tot tipus, cosa que va ser molt participativa i divertida per a tots els assistents.

El gran esdeveniment de Santa Cecília arribava: el sopar. En aquest sopar tots els anys hi ha una temàtica principalment relacionada amb la música sobre la que els assistents han d'anar disfressats. En aquesta edició van tocar les pel·lícules i vam gaudir de disfresses molt originals.

Amb la ressaca de tots els anys, la banda va anar a replegar a els nous membres a la porta de les seues cases, ells són: Mario Fernández, Gemma Roca, Letícia Celades, Eva Rajadel, Lucía Juan i Maria Gil. Quan ja estàvem tots, vam anar a missa on els vam presentar a ells i a la nova junta, formada per: Eliseu Bellés (President), Eloy Celades (Vice-

president), Nerea Nacher (Tresorera), Xavi Marco (Secretari) Clara Moliner, Jordi Monferrer i Ferran Vidal (vocals). Ja quasi acabats tots els actes, vam realitzar la foto oficial amb tots els membres de la banda i seguidament vam anar a dinar tots junts per acomiadar el cap de setmana.

Sense cap dubte tres dies de germanor amb tots els membres de la banda. Tot i que cadascú té una edat i és diferent, formem un col·lectiu on tots són benvinguts i acceptats.

Col·laboracions

PENSAMIENTOS

Quan la corbella és lluenta i la rella del
forçat estiga neta.

Quan en els passadissos dels jutjats, i les
presons cresca l' herba.

Quan els xiquets facen rialles i no ploren.

Quan una persona visca del seu treball, i no
del pillatge i del robatori.

Quan la justícia no siga sega i jutge a les
cartes.

Serà quan els governs funcionen en tot el
món.

EUTIPIA

Atzeneta 10/02/18

Paco Usó

NÓVIA BLANCA

Blanca nóvia, el mant blanc damunt de mun-
tanyes i pedres, soterra el voler que sent.

Nóvia blanca, no ets duradera, perquè no
em deixes voler-te mentres ta vida dure.

Blanca nóvia, saps que mentres el teu blanc
dure no podré dormir en pau.

Nóvia blanca, de mort tranquil·la, deixa'm
adormir-me al teu costat en eixa mort dolça
i indolora.

Blanca nóvia cada any apareixes, i cada
any desapareixes sense remordiment dels
cadàvers de voler que al camí deixes.

Nóvia blanca, espere el teu tornar com la
terra la pluja.

Blanca nóvia, si este any no tornes de senti-
ment moriré.

Nóvia blanca, soterra'm baix el teu mant
blanc, i no deixes que la foscó em deixe a
fosques.

NEU BLANCA

Atzeneta 4/2/18

Paco Usó

AMOR, LLENGUA I TERRITORI

Uns li deien José Luis, altres "Ros", o jo simplement "pare".

Quan em van animar a escriure este article no sabia ni per on començar. De totes les opcions m'he quedat en la més simple: compartir alguns records. I és que recordar ve del llatí i etimològicament vol dir "tornar a passar pel cor". I tot i que encara em fa mal, no puc imaginar millor manera.

Quan vaig nèixer ell tenia vint-i-cinc i no recorde res abans dels seus trenta-i-pocs, per tant, sols conec la meitat de la història. Tinc molts records d'ell, però sols escriuré uns pocs relacionats amb el poble de quan jo era molt menut.

Pel que m'han contat, va començar a treballar des de molt jove a la serreria del poble i poc més tard a una fàbrica de Castelló. Treballava per a viure i punt. Ací podria acabar la seua història, però no. Des que sortia de treballar fins que entrava al dia següent era una altra persona. Passava de ser un treballador més a ser l'amo de la seua vida. No descansava ni un segon, seguia treballant, però no per diners, sinó per allò en el que creia.

Sempre estava tramant coses per entretenir els més menuts. Em ve a la ment una nit que ens va preparar un "castell de focs" al pati de ma uela. A la porta estàvem esperant els meus cosins, jo i més d'una vintena de xiquets dels quals no coneixia ni la meitat. Estàvem molt nerviosos i ell feia un poc de teatre quan ens explicava que era molt perillós i quines eren les mesures de seguretat. Segurament no va ser gran cosa, però nosaltres vam quedar bocabadats!

També recorde l'inici del grup de teatre l'Albarda. Estava assegut amb Ximo "el llumener" al bar Gilber mentre nosaltres jugàvem a prop. Vaig escoltar com li deia: "al poble no fan res per als xiquets, podríem fer un grup de teatre de carrer". Més tard van fer un bando per anunciar la

presentació a l'Ajuntament, hi van acudir diverses colles d'adolescents i sense més es va crear el grup Albarda City. La implicació de totes les parts va ser increïble! Mon pare contagiava la seua il·lusió i ells confiaven en ell.

L'apassionava la música: cantava i tocava la guitarra. No tenia estudis, ni li calien, simplement tenia una sensibilitat innata. Com molta gent, recorde la seua participació en el grup Els Trobadors, una rondalla que es van professionalitzar i va portar el nom d'Atzeneta molt lluny.

No era cap mestre, però ens ensenyava moltes coses. Algunes encara les estic aprenent. Ens va ensenyar a estimar i a cuidar-nos, que la vida és per viure-la amb optimisme i valentia, que viure vol dir prendre partit i no adormir-se, a ser actors i no espectadors, a no creure en impossibles... Com deia ell: als problemes, solucions.

Podria seguir amb moltes més històries. Potser vos ha paregut poc. Però m'agradaria que cadascú "passe pel cor" les seves pròpies històries amb ell. Els que hem sigut xiquets com jo, els que heu sigut amics, els que heu compartit aventures amb ell o els més grans que el recordeu de menut. Finalment, si ens creuem pel poble i vos ve de gust, m'encantaria sentir-les totes i descobrir coses noves de mon pare.

Per acabar, dir que ell estimava tot el que representa la Penyalgosa i així ens ho va transmetre: amor, llengua i territori. Per això, si algun dia voleu vore mon pare, sols hauréu d'alçar un poc la vista cap a l'horitzó, cap al gegant de pedra, i allí el voreu. Ara bé, si algun dia necessiteu parlar amb ell, haureu de pujar al pic a peu, admirant els paisatges i les vistes, com ell ens va ensenyar, i una vegada dalt, si gardeu silenci, escoltareu en el vent la veu de mon pare.

Marc Torner

El temps i la meteo a Atzeneta

Melchor Rovira Monfort

La tardor ha sigut tardor, per fi!

La passada tardor (setembre, octubre i novembre) ha sigut molt plujosa, tant en quantitat de pluja com en dies que ha estat plovent; característica intrínseca d'aquesta estació en el nostre clima mediterrani, fet que quasi havíem oblidat perquè ens havíem acostumat a vore com l'estiu arribava més enllà del mes de novembre.

En el total d'aquests tres mesos hem acumulat 473 litres, més del doble de la quantitat normal; de fet, és la tardor més plujosa des de l'any 2000 (tots recordem què va passar aquell octubre). Aquestes pluges han posat fi a la sequera dràstica que arrossegàvem des del darrer temporal del gener de 2017 (la nevada), han omplert els aqüífers subterranis i han fet baixar la rambla, el riu i molts barrancs després d'estar dos anys secs. A més, ha sigut una pluja molt repartida en molts dies (no com altres tardors on han caigut els 400 litres en dos dies d'octubre), la qual cosa ha facilitat un major aprofitament d'aquesta aigua. Encara així la major part de les precipitacions es concentren en dos episodis, el de meitat octubre i el de meitat novembre, com després analitzaré. Amb aquesta tardor, i si desembre no ens dóna cap sorpresa pluviomètrica (que no ho sembla a meitat de mes), acabarem l'any 2018 amb uns 825 litres acumulats, 200 litres per damunt la mitjana que li donen caràcter de molt humit, com ho demostra que és el tercer any més plujós dels darrers 30 anys. damunt la mitjana que li donen caràcter de molt humit, com ho demostra que és el tercer any més plujós dels darrers 30 anys.

Pel que fa a temperatures, la tardor ha sigut càlida (tot no podia canviar al mateix temps) i hem continuat amb la inèrcia de l'escalfament tant local com global, que mes rere mes, BIM rere BIM o any rere

any veiem i vorem (per desgràcia) avançar sempre en el mateix sentit, al compàs del pas del temps.

Per mesos, setembre ha sigut el mes més càlid de la tardor, amb una temperatura d'1,3 °C per damunt la normal, però sense cap episodi de calor intensa com ha passat en altres setembres. Més destacable va ser la pluja, ja que vam tenir molts dies de tronada (9 dies), sobretot la primera quinzena de mes que van fer la punyeta a més d'un collidor d'ametlles. En total es van recollir 86 litres, no massa pluja per a tants dies que va ploure, la qual cosa va fer que aquestes precipitacions no feren saó i continuàrem amb el camp igual de sec que a ple estiu. Però, amb bona dosi de paciència acumulada va arribar octubre, per fi octubre, després de molts anys hem tingut octubre, que semblava haver desaparegut del calendari. I tot pel temporal de lleuant amb gota freda que ens va afectar els dies 18 i

El riu Monlleó fumejant a finals de novembre a primeres hores del matí. L'aigua relativament calenta en contacte amb l'aire fred matinal provoquen aquesta condensació.

19, el qual va deixar 196 litres i que posteriorment analitzaré. A més del temporal vam tenir altres dies de pluja que van anar sumant litres fins acumular 268 litres en aquest mes (no plovia tant en un mes des del març de 2015). A més a més cal destacar

d'octubre l'entrada d'aire fred de finals de mes, fet inusual a eixes dates, que va provocar molts rècords de fred a molts llocs, però no al poble, on les mínimes no van ser gens excepcionals però les temperatures diürnes van estar 5 dies consecutius sense superar els 15°C (molts anys això no passa ni en tot l'hivern). Encara així, aquest refredament no va ser suficient per compensar el caràcter càlid de tots els dies anteriors, així que octubre també va acabar amb una temperatura mitja 0'3°C per damunt la normal. Per últim, novembre ha continuat humit a causa del temporal dels dies 15 al 18, un temporal com els d'abans (diuen), d'eixos d'estar plovent xip-xap 4 dies quasi sense parar i que feien saó. Doncs per fi l'hem tingut, i benvinguts els 86 litres que va acumular, que juntament amb altres dies que va ploure van sumar un total de 119 litres al novembre, el doble de la quantitat mitjana. Per la seua banda les temperatures han sigut normals, 11'3°C de mitjana, però com no hem tingut cap dia de gelada, ens ha semblat que ha estat un mes càlid.

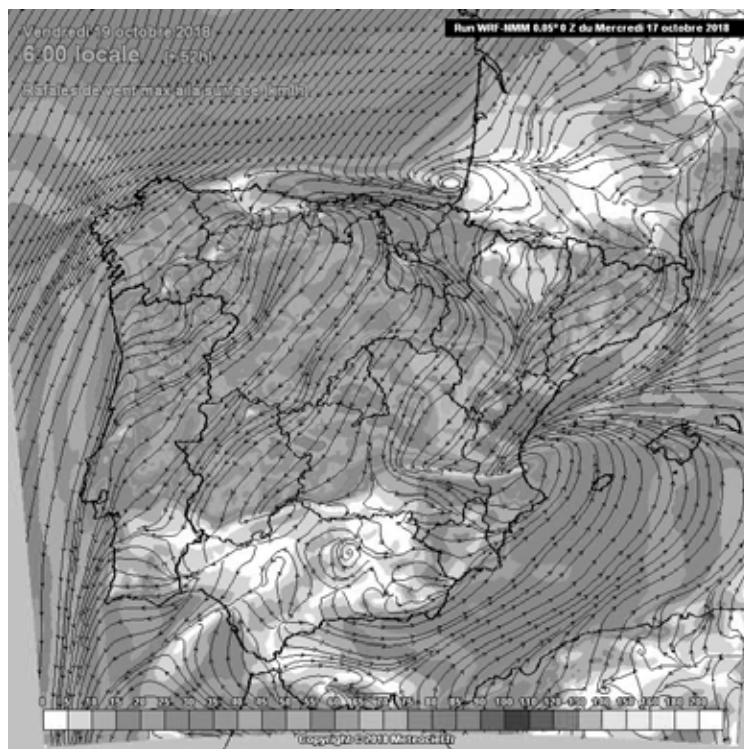
El temporal del 18 i 19 d'octubre de 2018

Va començar octubre com venia sent costum: càlid, estable i sense cap esperança en els models a mig termini que indicaren que aquest octubre seria diferent als darrers. Però tot va canviar el diumenge 14. Alguns models van indicar la possibilitat que el corrent en jet s'estrangulera i aïllara una bossa d'aire fred en alçada (DANA o gota freda) a la zona nord d'Àfrica a partir de dimecres, i al mateix temps els mapes preveien una entrada marcada de vent de llevant que carregant-se d'humitat creuava tot el Mediterrani i apuntava directament a nosaltres. Els dos factors, conjuntament amb l'època de l'any (meitat octubre), van posar en alerta tots els meteoròlegs, perquè sabem que aquestes situacions són molt explosives i poden provocar greus inundacions.

Des del diumenge al dimecres els models van anar canviant: uns apuntaven gregal (poca pluja per a nosaltres), altres llevant... La formació d'una mesobaixa (borrasca molt petita) entre València i les Balears era el fet clau per saber on esclataria la situació, ja que la formació de la DANA entre el sud de la península i el nord d'Àfrica semblava assegurada, així que sols quedava el dubte d'on eixa baixa petita impulsaria el vent marítim màxim; allí on aquest vent es canalitzés i impactés amb més força seria la zona de més pluja. Doncs bé, va arribar el dijous al

matí, amb la DANA ja formada al mar d'Alborà i amb els models que donaven que aquest flux impactaria primerament a la zona centre de València i després aniria pujant de latitud fins afectar de ple les comarques de Castelló la nit de dijous a divendres. Era una situació molt perillosa, alguns mapes donaven acumulacions catastròfiques de 400 litres sols en 12 d'hores (des de les 18h de dijous a les 06h de divendres). De fet, Aemet va emetre avís roig a Castelló per acumulacions de 200 litres en 12h i de 300 litres en 24h.

A partir del migdia del dijous 18 va començar l'episodi tal i com es preveia, plovent molt a la zona centre de València i traslladant-se aquesta pluja cap al nord a poc a poc. Ràpidament algunes poblacions properes a València capital van superar els 100 litres. Mentrestant, al poble començava a ploure de forma feble (uns 8 litres van caure a mitja vesprada). Cap a les 19:00h ja plovia de forma forta a la meitat sud de Castelló i els pobles amb més de 100 litres acumulats augmentaven. Tot anava segons el previst i s'esperava una nit històrica (meteorològicament parlant), però a mesura que passaven les hores la pluja no entrava a la zona centre de Castelló, s'havia creat un fo-

Models de vent per a la matinada de divendres, que mostrava com el centre i sud de Castelló era on s'esperava el major flux marítim i també la major precipitació.

rat sense pluja que durava i durava (com es veu a la imatge de radar següent). Les coses ja no anaven se-

Imatge del radar del dijous a les 22h. Plovia a tota la província menys a la nostra zona.

gona el previst perquè mentre els models indicaven uns 150/200 litres fins les 12 de la nit a les 11 encara anàvem pels 10 litres... De fet, durant la nit la banda de pluja marítima no va penetrar el que estava previst a l'interior ni amb la força que s'esperava, i a les 06h del divendres al poble portàvem acumulats uns min-sos 40 litres. Què va fallar? Segurament els models no van vore que el gregal que bufava eixa nit és molt poc eficient per fer ploure a la zona del nostre poble (ja ho he analitzat més vegades), i en canvi sí ho és a zones litorals i més a l'interior. En aquest estat Benicarló va recollir quasi 300 litres eixa nit, molts pobles

de Terol van fer el rècord de tot el seu registre històric de pluja en 24h, zones properes com la Torre d'En Besora i Catí portaven quasi 150 litres... però nosaltres, protegits del gregal érem el mínim de tota la província. I amb aquesta situació semblava que el pitjor ja havia passat, perquè els mapes ja no donaven molta més pluja. Però, divendres també van tornar a fallar les previsions, i a partir de les 12h del migdia, el vent que havia girat a llevant va fer entrar nuclis molt actius de pluja per la zona de Torreblanca, que després de creuar tota la zona del Pla de l'Arc, arribaven a Atzeneta, on els litres es sumaven amb facilitat. De les 13.15h a les 14.15h la intensitat de pluja va ser torrencial, i sols en aquesta hora van caure uns 80 a 100 litres de pluja, que damunt un terreny ja saturat van causar danys i desperfectes. A partir de mitja vesprada la pluja va anar parant, i l'episodi ja es va donar per finalitzat.

La carretera d'Albocàsser baixava plena d'aigua enmig del fort aiguat del divendres 19 al migdia. Al final la poca pluja de la matinada es va compensar amb la pluja sorpresa del migdia i l'episodi quedarà com un dels temporals més forts que hem tingut a l'octubre. Pels pluviòmetres que hi ha repartits pel terme podem dir que va ser un temporal molt homogeni i les quantitats totals van variar entre els 180 i 200 litres.

Els Freginals en el moment de màxima intensitat de l'episodi. No es veu terra.

Algunes conclusions que podem extraure de l'episodi són:

- Més val preveure en excés que en defecte. Com a conseqüència d'aquesta prevenció els danys han sigut menors i no hi ha hagut cap víctima mortal a les nostres comarques septentrionals.
- Un gir de pocs graus en el vent és determinant per distribuir la pluja. Mentre teníem gregal, encara que la inestabilitat fos màxima, quasi no va ploure. En canvi, quan va girar un poc a llevant, encara que sols foren tres o quatre hores, va ser suficient per portar estes quantitats torrencials de pluja.

La Rambla des del pont d'Useres en el moment del diluvi del divendres 19

RACÓ FOTOGRÀFIC

